

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11S/151/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4018200513
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4018200513.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Molnárovej a členiek senátu JUDr. Dariny Vargovej a JUDr. Evy Šiškovéj, v právnej veci žalobcu: LESY Slovenskej republiky, š.p., Námestie SNP 8, Banská Bystrica, IČO: 36 038 351, zastúpeného advokátskou kanceláriou JAKUBČO, spol. s r.o., Mladých budovateľov 2, Banská Bystrica, proti žalovanému: Okresný úrad Komárno, Platanová alej 7, Komárno, za účasti: Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza, Hollého 10, Trnava, zastúpeného advokátskou kanceláriou MAPLE & FISH s.r.o., Dunajská 15/A, Bratislava, o správnej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného číslo vkladu: V 4143/2015 zo dňa 26. 06. 2018, takto

rozhodol:

Súd z r u š u j e rozhodnutie Okresného úradu Komárno, katastrálny odbor číslo vkladu: V 4143/2015 zo dňa 26. 06. 2018.

Súd p r i z n á v a žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

I.

1. Z predloženého administratívneho spisu žalovaného, správny súd zistil, že dňa 28. 10. 2015 bol doručený návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na základe Dohody o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam, uzatvorenej medzi účastníkmi dňa 21. 10. 2015, Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza so sídlom Jána Hollého 10, Trnava na strane oprávnenej osoby a Slovenská republika, zastúpená: LESY Slovenskej republiky, š.p. so sídlom Námestie SNP 8, Banská Bystrica na strane povinnej osoby, týkajúcej sa nehnuteľností vedených v katastrálnom území X., zapísaných do listu vlastníctva č. XXX podľa článku I. a II. predmetnej dohody (ďalej len „Dohoda“). Vo vyššie uvedenej Dohode absentoval podpis na strane povinnej osoby. Konanie začalo prebiehať pod číslom V 4143/15. Okrem toho súčasťou návrhu bol aj rozsudok Okresného súdu Komárno č.k. 10C/65/2007-789 zo dňa 19. 03. 2014 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Komárno č.k. 10C/65/2007-813 zo dňa 09. 04. 2014 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 7Co/377/2014-864 zo dňa 18. 06. 2015, pričom na všetkých troch rozhodnutiach sa nachádzala doložka právoplatnosti a vykonateľnosti. Predmetom rozhodnutí bolo uloženie povinnosti povinnej osobe vydať navrátiť oprávnenej osobe nehnuteľnosti bližšie špecifikované vo výroku rozsudku súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením.

2. Žalovaný preskúmal obsah podania v zmysle príslušných ustanovení zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam v znení neskorších predpisov a vydal rozhodnutie číslo V-4143/15 zo dňa 13. 11. 2015, ktorým prerušil konanie č. V-4143/2015 o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v zmysle § 31a písm. c)

zákona č. 162/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého konanie o návrhu na vklad sa preruší, ak bol účastník konania vyzvaný, aby v určitej lehote predložil verejnú listinu alebo inú listinu, ktorá potvrdzuje právo k nehnuteľnosti, alebo aby odstránil nedostatky návrhu, prípadne jeho príloh, na základe Dohody o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam zo dňa 21. 10. 2015, týkajúcej sa nehnuteľností vedených v katastrálnom území X. zapísaných na LV č. XXX.

3. Podaním zo dňa 23. 11. 2015 navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu predložil žalovanému originál plnej moci na zastupovanie navrhovateľa.

4. Rozhodnutím číslo vkladu V 4143/2015 zo dňa 25. 11. 2015 žalovaný podľa § 31 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastrí nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len „katastrálny zákon“) povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnostiam v katastrálnom území X. LV XXX špecifikovaných v rozhodnutí v prospech Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza, IČO: 00419702, Hollého 10, 91766 Trnava v podiele 1/1 na základe dohody o vydaní veci zo dňa 21. 10. 2015 uzavretej medzi účastníkmi: Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza, IČO: 00419702, Hollého 10, 91766 Trnava ako oprávnený, Slovenská republika zastúpená: Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik, IČO: 36038351, Nám. SPN 8, 97566 Banská Bystrica ako povinný. Vklad bol povolený dňa 25. 11. 2015 a týmto dňom nadobudlo rozhodnutie právoplatnosť.

5. Právne účinky vkladu nastali dňa 25. 11. 2015 (ďalej len „prvé rozhodnutie“). Následne žalovaný vykonal zápis vlastníckeho práva do LV č. XXXX v k.ú. X. v prospech oprávnenej osoby pod číslom zmeny 1334/15 a v časti „B“ ako titul nadobudnutia vlastníctva k nehnuteľnostiam špecifikovaným v časti „A“ uviedol: „Dohoda o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam, V 4143/2015 z 25. 11. 2015“.

6. Rozhodnutie citované v bode 4 v zákonnej lehote napadol správnu žalobou na Krajskom súde v Nitre ako správnom súde účastník správneho konania - Slovenská republika v zastúpení LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, Námestie SNP 8, Banská Bystrica, IČO: 36038351 ako žalobca. Konanie na správnom súde bolo vedené pod sp. zn. 11S/9/2016. Vo veci súd rozhodol rozsudkom č.k. 11S/9/2016-170 zo dňa 08. 03. 2017 tak, že zrušil rozhodnutie Okresného úradu Komárno, katastrálny odbor č. 4143/2015 zo dňa 25. 11. 2015 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie z dôvodu, že rozhodnutie žalovaného neobsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti, teda neobsahuje označenie rozsudkov, ktorými mal byť nahradený prejav vôle povinnej osoby v dohode o navrátení vlastníctva cirkvi. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 22. 05. 2017.

7. Žalovaný dňa 22. 05. 2017 elektronickou poštou požiadal Krajský súd v Nitre o oznámenie právoplatnosti a vykonateľnosti rozsudku č.k. 11S/9/2016-170 zo dňa 08. 03. 2017 spolu so žiadosťou o vrátenie administratívneho spisu. Krajský súd v Nitre dňa 23.05.2017 elektronicky oznámil žalovanému právoplatnosť a vykonateľnosť rozsudku dňa 22. 05. 2017.

8. Rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/9/2016-170 zo dňa 08. 03. 2017 napadol kasačnou sťažnosťou účastník súdneho konania - Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza, Trnava dňa 08. 06. 2017. Kasačná sťažnosť spolu s výzvou na vyjadrenie sa k nej bola žalovanému doručená dňa 10. 07. 2017.

9. Následne žalovaný požiadal Krajský súd v Nitre o vrátenie administratívneho spisu č. V 4143/15 a tiež i Najvyšší súd SR prípisom zo dňa 25. 05. 2018. V spise žalovaného sa nachádza žiadosť oprávneného (aj kasačný sťažovateľ) doručená žalovanému dňa 23. 05. 2018 o pokračovaní v konaní vo veci V 4143/2015 a vyžiadanie si administratívneho spisu od súdu. Žalovaný podaním zo dňa 25. 05. 2018 požiadal o vrátenie administratívneho spisu Najvyšší súd SR, ktorý mu bol vrátený dňa 22. 06. 2018.

10. Dňa 26. 06. 2018 žalovaný opätovne vo veci rozhodol a to napadnutým rozhodnutím (bližšie opísaným v čl. II tohto rozsudku). Predmetné rozhodnutie č. V 4143/2015 zo dňa 26. 06. 2018 spolu s administratívnym spisom žalovaný vrátil Najvyššiemu súdu SR na rozhodnutie o kasačnej žiadosti v konaní vedenom pod sp. zn. 7Sžrk/7/2017 (vo veci KS v Nitre sp. zn. 11S/9/2016) dňa 29. 06. 2018.

11. Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 7Sžrk/7/2017 zo dňa 26. 09. 2018 o kasačnej sťažnosti rozhodol tak, že rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/9/2016-170 zo dňa 08. 03. 2017 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V rozhodnutí (bod 57) uviedol, že „vychádzajúc z citovanej právnej úpravy kasačný súd po vykonaní súdneho prieskumu preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu pri aplikácii zákonnej úpravy katastrálneho zákona v spojení s právnou úpravou zákona č. 161/2005 Z. z. dospeľ k inému záveru ako krajský súd, a to že žalobné námietky žalobcu neboli spôsobilé zvrátiť správnosť a zákonnosť preskúmaného správneho rozhodnutia.

V bode 58 dodal, že „posudzujúc predmetnú dohodu predloženú účastníkom konania spolu s návrhom na vklad vlastníckeho práva do katastra s predloženými prílohami v zmysle § 31 ods. 1 katastrálneho zákona v spojení s § 3 ods. 1 správneho poriadku a v spojení s ustanoveniami zákona č. 161/2005 Z. z. kasačný súd dospeľ k záveru, že v danom prípade žalovaný správny orgán na základe skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu ustálil správny právny záver, že predmetná dohoda je vkladu schopná listina, pretože uloženie povinnosti povinnej osobe - žalobcovi, súdnym rozhodnutím v zmysle zákonnej úpravy ustanovenej v zákone č. 161/2005 Z. z. vydať žiadané nehnuteľnosti oprávnenej osobe - pribratý účastník konania, implicitne nahrádza súhlas povinnej osoby s vydaním žiadaných nehnuteľností a náhradným spôsobom osvedčuje jej vôľu.“

12. Po vrátení tejto veci krajskému súdu na nové konania (dňa 23. 10. 2018) bola táto vec zapísaná do reg. 11S pod novou sp. zn. 11S/221/2018. Správny súd vo veci konal a v intenciách kasačného súdu dňa 06. 03. 2019 vo veci rozhodol a vydal rozsudok č.k. 11S/221/2018-331, ktorým žalobu zamietol. Žalovanému bol rozsudok doručený dňa 11.04.2019. Proti rozsudku nebola podaná kasačná sťažnosť a rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25. 04. 2019.

13. Prípisom č. 11S/151/2018-169 zo dňa 18. 02. 2019 súd zaslal žalobcovi, prostredníctvom jeho právneho zástupcu, výzvu, aby v lehote 20 od doručenia výzvy oznámil, či vychádzajúc zo záverov konania vedeného na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 11S/9/2016 a nadväzujúceho konania sp. zn. 11S/221/2018, z ktorých možno jednoznačne vyvodiť ničotnosť rozhodnutia napadnutého žalobou zo dňa 10. 07. 2017, ohľadom ktorej sa vedie predmetné konanie sp. zn. 11S/151/2018, trvá na podanej žalobe. Pripojil vyjadrenie žalovaného zo dňa 05. 11. 2018 a vyjadrenie pribratého účastníka konania zo dňa 20. 12. 2018 s prílohami a zo dňa 31. 01. 2019 (výzvu prevzal dňa 11. 03. 2019).

14. Následne právny zástupca žalobcu dňa 19. 05. 2019 zaslal súdu podanie zo dňa 17. 05. 2019, v ktorom uviedol, že rozhodnutím Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 11S/221/2018 zo dňa 06. 03. 2019 sa obnovuje pôvodný stav, a teda prvé rozhodnutie „ožíva“, teda vyplýva z toho, že sú súčasne vydané 2 „konkurenčné“ rozhodnutia o rovnakom predmete konania, ktoré sú platné a účinné. Takúto situáciu je nevyhnutné vyriešiť, preto zotrval na svojom návrhu, v rámci ktorého žiadal, aby súd napadnuté rozhodnutie zrušil v rámci správneho súdnictva a poukázal na rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR zo dňa 9. júna 2016, č. j. 2 Azs 307/2015-41.

II.

15. Napadnutým rozhodnutím číslo vkladu V 4143/2015 zo dňa 26. 06. 2018 žalovaný podľa ustanovenia § 31 ods. 3 katastrálneho zákona povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnostiam: v katastrálnom území X., LV XXXXX pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX/X, lesné pozemky o výmere 11661m², pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX/X, lesné pozemky o výmere 200841m², pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX/X, lesné pozemky o výmere 55266m², pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX/X, lesné pozemky o výmere 51024m², pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX/X, lesné pozemky o výmere 128702m², pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX/X, lesné pozemky o výmere 69192m², pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX, lesné pozemky o výmere 23519m², pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX, lesné pozemky o výmere 6887m², pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX, lesné pozemky o výmere 40428m², pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX/X, lesné pozemky o výmere 322158m², pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX/X, lesné pozemky o výmere 68144m², pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX/X, lesné pozemky o výmere 20724m², pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX,

lesné pozemky o výmere 30597m², pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX, lesné pozemky o výmere 6654m², pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX/XX, lesné pozemky o výmere 4126m², pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX/X, lesné pozemky o výmere 7972 m², pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX/X, lesné pozemky o výmere 5325m², pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX/X, lesné pozemky o výmere 5491m², pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX/XX, lesné pozemky o výmere 5113m², pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX/XX, lesné pozemky o výmere 3619m², pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX/X, lesné pozemky o výmere 7187m², pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX/X, lesné pozemky o výmere 6499m², pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX/X, lesné pozemky o výmere 6154m², pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX/X, lesné pozemky o výmere 8992m², pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX/XX, lesné pozemky o výmere 3161m², pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX/X, lesné pozemky o výmere 12999m², pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX/X, lesné pozemky o výmere 3306m², pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX/X, lesné pozemky o výmere 4286m², pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX/X, lesné pozemky o výmere 4571m², pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX/X, lesné pozemky o výmere 7369m², pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX/X, lesné pozemky o výmere 4036m², pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX/X, lesné pozemky o výmere 7796m², pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX/X, lesné pozemky o výmere 5325m², pozemok registra C KN parcelné číslo XXXXX/XX, lesné pozemky o výmere 2922m², v prospech Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza, IČO: 00419702, Hollého 10, 91766 Trnava v podiele 1/1 na základe dohody o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam zo dňa 21. 10. 2015, rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 10C/65/2007-789 zo dňa 19. 03. 2014 v spojení s opravným uznesením zo dňa 09. 04. 2017 sp. zn. 10C/65/2007-813 a rozsudku Krajského súdu Nitra sp. zn. 7Co/377/2014-864 zo dňa 18. 06. 2015, uzavretej medzi účastníkmi: Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza, IČO: 00419702, Hollého 10, 91766 Trnava ako oprávnená osoba, Slovenská republika zastúpená: LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, IČO: 36038351, Nám. SNP 8, 97566 Banská Bystrica ako povinná osoba. Vklad povolený dňa 26. 06. 2018 a týmto dňom nadobúda rozhodnutie právoplatnosť. Právne účinky vkladu nastávajú dňa: 26. 06. 2018.

Vo svojom rozhodnutí žalovaný konštatoval, že pri rozhodovaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností prihladal na rozsudky okresných súdov, na základe ktorých bola uložená odporcovi, ktorým boli LESY Slovenskej republiky, š.p. povinnosť vydať a navrátiť navrhovateľovi, ktorým bola Rímskokatolícka cirkev Trnavská arcidiecéza vlastníctvo k nehnuteľnostiam zapísaným do LV č. XXXXX (predtým LV č. XXX) v k.ú. X.. Okrem toho poukázal na to, že pri rozhodovaní o návrhu na vklad bral do úvahy rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3SžoKS/16/2006 a mal pritom za to, že v danom prípade pri povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra na základe dohody o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam sa jedná o podobný prípad ako je uvedený v spomínanom rozsudku Najvyššieho súdu SR, z toho dôvodu žalovaný rozsudky Okresného súdu Komárno sp. zn. 10C/65/2007-789 zo dňa 19. 03. 2014 a Krajského súdu Nitra sp. zn. 7Co/377/2014-864 zo dňa 18. 06. 2015 považoval za rozsudky ukladajúce vôle, ktoré nahrádzajú vyhlásenie vôle povinnej osoby v zmysle § 161 ods. 3 OSP. Citujúc § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj § 5 ods. 2 zákona č. 161/2005 Z. z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam mal žalovaný za to, že predmetné rozsudky síce neukladajú povinnosť uzatvoriť dohodu o vydaní, ale na základe vyššie uvedených právnych predpisov neexistuje iná forma na vydanie a navrátenie nehnuteľností, než písomne uzavretá dohoda o vydaní nehnuteľných vecí medzi povinnou a oprávnenou osobou.

III.

16. Podanou žalobou zo dňa 10. 07. 2018, doručenou tunajšiemu súdu dňa 18. 07. 2018, sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného číslo vkladu V 4143/2015 zo dňa 26. 06. 2018, ktorým bol povolený vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v katastrálnom území X., LV č. XXXXX v prospech subjektu Rímskokatolícka cirkev Trnavská arcidiecéza, Hollého 10, 917 66 Trnava, IČO: 00 419 702. Rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 27. 06. 2018 a právoplatnosť nadobudlo dňom 26. 06. 2018. Napadnuté rozhodnutie žalovaného navrhoval zrušiť a žalobcovi priznať náhradu trov súdneho konania

Žalobca uviedol, že postup žalovaného je nezákonný a dôvody žaloby vymedzil tým, že zistenie skutkového stavu žalovaným nebolo dostačujúce na riadne posúdenie veci a rozhodnutie vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca zdôraznil, že žalovaný vydal dňa 26. 06. 2018 rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností na podklade Dohody o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam zo dňa 21. 10. 2015, rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 10C/65/2007-789 zo dňa 19. 03. 2014 v spojení s opravným uznesením sp. zn. 10C/65/2007-813 zo dňa 09. 04. 2014 a rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/377/2014-864 zo dňa 18. 06. 2015. Práve prvá menovaná dohoda o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam zo dňa 21. 10. 2015 uzatvorená medzi účastníkmi - Rímskokatolícka cirkev Trnavská arcidiecéza, Hollého 10, 917 66 Trnava, IČO: 00 419 702 a Slovenskou republikou, zastúpenou štátnym podnikom LESY Slovenskej republiky, so sídlom Námestie SNP 8, 975 66 Banská Bystrica, IČO: 36 038 351, spĺňa zákonnú definíciu pojmu povinne zverejňovaná zmluva, ktorú v znení ustanovenia § 5a ods. 1 ponúka zákon č. 211/2000 Z. z. zákon o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o slobode informácií“) a žalovaný nežiadal doloženie potvrdenia o zverejnení zmluvy.

Okrem toho žalobca poukázal na § 47a ods. 4 Občianskeho zákonníka, majúc pritom za to, že zákon predmetné ustanovenie koncipuje na princípe fikcie, ktorej podstatou je, že daný právny úkon, teda uzatvorená zmluva či dohoda nadobudne účinnosť až deň nasledujúci po dni jej zverejnenia, v opačnom prípade sa na ňu hľadí, akoby ani nebola vznikla. Vychádzajúc z uvedeného mal za to, že dohoda, ktorá jednoznačne spĺňa charakteristiku povinne zverejňovanej zmluvy, mala byť najneskôr do troch mesiacov od jej uzatvorenia, teda do 21. 01. 2016 uverejnená, no nielenže sa tak nestalo v danej lehote, no predmetná dohoda nebola zverejnená vôbec, a tak na základe uvedeného jednak nenadobudla účinnosť, no tiež sa na ňu právne hľadí akoby nikdy nebola uzatvorená a neexistovala.

Keďže „predpokladom perfektnosti rozhodnutia akéhokoľvek správneho orgánu, teda i žalovaného, spočíva v tom, že je vydané v písomnej forme, príslušným orgánom, v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci, musí obsahovať náležitosti určené všeobecnou právnou úpravou správneho konania i náležitosti stanovené osobitnými právnymi predpismi“ (rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S/207/2008 zo dňa 19. 10. 2011) v spojitosti s ustanovením § 31 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov, mal za to, že v zmysle uvedeného, žalovaný nedostatočne zistil skutkový stav, na podklade ktorého vydal napadnuté rozhodnutie, ktoré žalobca považuje za nezákonné.

Následne poukázal na to, že v obdobnej veci rozhodoval taktiež aj Okresný úrad Trnava, katastrálny odbor v konaní o povolení návrhu na vklad vlastníckeho práva, vedenom pod číslom V 7437/2017. Z dôvodu nedostatkov návrhu na povolenie vkladu vlastníckeho práva, ktorý sa opieral o dohodu o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam zo dňa 22. 06. 2017, ktorá rovnako, ako v predmetnom prípade nebola v lehote ustanovenej zákonom zverejnená, Okresný úrad Trnava, katastrálny odbor konanie prerušil. Keďže oprávnená osoba v konaní síce dodatočne potvrdenie o publikovaní dohody s dátumom jej zverejnenia predložila, no z preukázaného vyplývalo, že k zverejneniu nedošlo v rámci zákonnej, trojmesačnej lehoty, bolo následne dňa 27. 06. 2018 vydané rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. V závere sa žalobca odvolal na zásadu jednotnosti postupu správnych orgánov.

IV.
A/

17. Žalovaný sa k žalobe vyjadril podaním zo dňa 05. 11. 2018. V prvom rade opísal skutkový stav a k samotnej žalobe uviedol, že pri rozhodovaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností žalovaný prihliadal na rozsudky súdov a to rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 10C/65/2007-789 a rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 7Co/377/2014-864, na základe ktorých bola uložená povinnosť odporcovi, ktorým boli LESY Slovenskej republiky, š.p. vydať a navrátiť navrhovateľovi, ktorým bola Rímskokatolícka cirkev Trnavská arcidiecéza vlastníctvo k nehnuteľnostiam

zapísaným do LV č. XXX v k.ú. X.. Pri rozhodovaní o návrhu na vklad žalovaný bral do úvahy rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3SžoKS/16/2006, podľa ktorého rozsudok súdu v občianskoprávnom konaní ukladajúci odporcovi povinnosť vyhlásiť vôľu spôsobom uvedeným vo výroku, t.j. povinnosť uzatvoriť kúpnu zmluvu identifikovanú vo výroku, je rozsudkom ukladajúcim vyhlásenie vôle podľa § 161 ods. 3 OSP. V odôvodnení tohto rozsudku bolo poukázané na judikatúru zborník Z-IV s. 796, ktorá jednoznačne dávala výklad, že pokiaľ rozsudok ukladá povinnosť uzatvoriť kúpnu zmluvu, tento rozsudok nahrádza prejav vôle predávajúceho na uzavretie zmluvy preto v konaní o súdny výkon nie je dôvod na postup podľa § 351 OSP. Mal za to, že pri povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra na základe dohody o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam sa jedná o podobný prípad ako je uvedený v spomínanom rozsudku Najvyššieho súdu SR, z toho dôvodu žalovaný považoval rozsudky za rozsudky ukladajúce vôľu, ktoré nahrádzajú vyhlásenie vôle povinnej osoby v zmysle § 161 ods. 3 OSP. Vyššie spomínané rozsudky ukladali povinnosť vydať a navrátiť vlastníctvo k nehnuteľnostiam. Citujúc § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ako aj § 5 ods. 2 zákona č. 161/2005 Z. z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam mal žalovaný za to, že sice predmetné rozsudky neukladajú povinnosť uzatvoriť dohodu o vydaní, ale na základe citovaných právnych predpisov neexistuje iná forma na vydanie a navrátenie nehnuteľností, než písomne uzavretá dohoda o vydaní nehnuteľných vecí medzi povinnou a oprávnenou osobou. Okrem toho dodal, že žalovaný nežiadal doloženie potvrdenia o zverejnení zmluvy v zmysle zákona č. 211/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov, nakoľko predmetná dohoda zo strany povinnej osoby na zverejnenie zmluvy (v dohode označeného účastníka ako povinná osoba) fyzicky podpísaná nebola, jeho vôľa bola nahradená rozsudkami súdov. Nakoľko tieto rozsudky sú verejne prístupné, žalovaný neprerušil konanie a nežiadal doloženie potvrdenia o zverejnení zmluvy z dôvodu, aby nevznikli prieťahy v konaní.

V ďalších častiach žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 11S/9/2016-170, ktorý nadobudol právoplatnosť 22. 05. 2017, ktorým bolo zrušené rozhodnutie žalovaného číslo V-4143/2015 zo dňa 25. 11. 2015, pričom totožný žalobca nenamietal, že dohoda nebola zverejnená v zmysle zákona o slobodnom prístupe k informáciám, ale dôvodom žaloby boli formálne náležitosti rozhodnutia o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností. V zmysle právneho názoru správneho súdu žalovaný v ďalšom konaní o návrhu na vklad vlastníckeho práva zrušil rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností č. V-4143/2015 zo dňa 25. 11. 2015 a na základe pokynov uvedených v rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 11S/9/2016-170 rozhodol opätovne o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a to napadnutým rozhodnutím. Žalovaný bol toho názoru, že v tomto rozhodnutí o povolení vkladu boli zohľadnené v plnej miere usmernenia a pokyny uvedené v rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 11S/9/2016-170 a toto rozhodnutie obsahuje všetky náležitosti uvedené v § 31 ods. 4 zák. NR SR č. 162/1995 Z. z. v čase rozhodovania v platnom znení. Zároveň podotkol, že bola podaná kasačná sťažnosť, pričom konanie vo veci kasačnej sťažnosti nie je ukončené.

Následne dal žalovaný do pozornosti aj rozsudok Krajského súdu v Nitre sp. zn. 26S/27/2016-170 zo dňa 18. 01. 2018, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností č. V-2982/2016 zo dňa 06. 10. 2016 v obdobnom prípade ako bolo rozhodnuté napadnutým rozhodnutím. Záverom svojho vyjadrenia žalovaný navrhol, aby Krajský súd v Nitre napadnuté rozhodnutie potvrdil.

B/

18. Ďalší účastník konania (Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza), vo svojom vyjadrení k podanej žalobe opísal skutkový stav, pričom doplnil, že o kasačnej sťažnosti medzičasom rozhodol Najvyšší súd SR rozsudkom so sp. zn. 7Sžrk/7/2017 zo dňa 26. 09. 2018, ktorým zrušil rozsudok 11S/9/2016 a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie, teda prvé rozhodnutie žalovaného sa tzv. vrátilo do života so všetkými jeho účinkami. V rámci právnej analýzy sa ďalší účastník nestotožnil s námietkami žalobcu, žalobu považoval za neprípustnú, neopodstatnenú, zavádzajúcu, podanú za jediným účelom - oddialiť splnenie svojej (súdny rozhodnutím uloženej) povinnosti. Bol toho názoru, že druhé rozhodnutie žalovaného (ako aj prvé rozhodnutie) bolo správne a zákonné, pričom žalovaný riadne a spoľahlivo zistil skutkový stav veci, vec správne právne posúdil, a teda neboli dané ani žalobné dôvody uvádzané žalobcom v žalobe. Práve naopak ďalší účastník mal za to, že došlo k zneužitiu práva žalobcom a naplneniu dôvodov na odmietnutie žaloby. K povinnému zverejňovaniu zmlúv zastal ten

názor, že je viac ako absurdné, že žalobca sa dovoľáva voči účastníkovi nesplnenia vlastnej povinnosti. Zároveň dali na vedomie, že predmetné konanie je len jedným z nespočetného množstva šikanózných konaní iniciovaných zo strany žalobcu s totožným predmetom konania, preto aj poukázal na rozhodnutia v obdobných veciach. V zmysle rozhodovacej praxe zastal názor, že dohoda je platná a účinná, ide o osobitný typ dohody sledujúci splnenie súdnym rozhodnutím uloženej povinnosti žalobcu a nie o vôľu žalobcu dobrovoľne nakladať s majetkom štátu, ani o odplatné nakladanie s majetkom, teda nejde o nakladanie s majetkom štátu podľa § 5a ods. 1 zákona o slobode informácií. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby správny súd buď žalobu odmietol, alebo zamietol a tiež žiadal priznať právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

V.

19. Krajský súd v Nitre, ako súd vecne a miestne príslušný na konanie v predmetnej veci, viazaný rozsahom a dôvodmi podanej žaloby (ust. § 134 ods. 1, 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok, ďalej len „SSP“) a vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu, preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného zo dňa 26. 06. 2018, ako i konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, bez nariadenia pojednávania (ust. § 107 ods. 2 SSP) a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná, preto bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a žalobou napadnuté rozhodnutie podľa § 191 ods. 1 Správneho súdneho poriadku zrušiť ako nezákonné. Rozsudok v predmetnej veci správny súd verejne vyhlásil dňa 02. 12. 2020 v zmysle ust. § 137 ods. 4 SSP.

20. Podľa § 134 ods. 1 SSP, správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.

Podľa § 177 ods. 1 SSP, správnou žalobou sa žalobca môže domáhať ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy.

Podľa § 191 ods. 4 SSP, ak správny súd zrušuje rozhodnutie alebo opatrenie, podľa okolností môže aj bez návrhu súčasne vysloviť, že vec sa vracia na ďalšie konanie žalovanému, prípadne orgánu verejnej správy podľa odseku 3. Ak správny súd zruší rozhodnutie alebo opatrenie, lehota na vydanie rozhodnutia alebo opatrenia v ďalšom konaní začne orgánu verejnej správy plynúť až po doručení všetkých administratívnych spisov pripojených k prejednávanej veci.

21. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení účinnom ku dňu právoplatnosti napadnutého rozhodnutia (ďalej len „katastrálny zákon“), práva k nehnuteľnostiam sa do katastra zapisujú vkladom práv k nehnuteľnostiam do katastra (ďalej len "vklad"), záznamom práv k nehnuteľnostiam do katastra (ďalej len "záznam") a poznámkou o právach k nehnuteľnostiam v katastri (ďalej len "poznámka").

Podľa § 5 ods. 1 katastrálneho zákona, vklad je úkon okresného úradu; vkladom vzniká, mení sa alebo zaniká právo k nehnuteľnostiam.

Podľa § 28 ods. 1 katastrálneho zákona, práva k nehnuteľnostiam zo zmlúv uvedené v § 1 ods. 1 sa zapisujú do katastra vkladom, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 31 ods. 1 katastrálneho zákona, okresný úrad preskúma zmluvu z hľadiska, či obsahuje podstatné náležitosti zmluvy, či je úkon urobený v predpísanej forme, či je prevodca oprávnený nakladať s nehnuteľnosťou, či sú prejavy vôle dostatočne určité a zrozumiteľné, či zmluvná vôľnosť alebo právo nakladať s nehnuteľnosťou nie sú obmedzené, či zmluva neodporuje zákonu, či zákon neobchádza a či sa neprieči dobrým mravom. Pri rozhodovaní o vklade prihliada okresný úrad aj na skutkové a právne skutočnosti, 10b) ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu.

Podľa § 31 ods. 3 katastrálneho zákona, ak sú podmienky na vklad splnené, okresný úrad vklad povolí; inak návrh zamietne.

22. Podľa § 1 zákona č. 161/2005 Z. z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam a prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam (ďalej len „zákon o

navrátení vlastníctva“), tento zákon upravuje navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam, ktoré nebolo vydané podľa osobitného predpisu, a prechod vlastníctva k niektorým nehnuteľným veciam.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o navrátení vlastníctva, povinnou osobou je právnická osoba, ktorá ku dňu účinnosti tohto zákona spravuje nehnuteľné veci vo vlastníctve Slovenskej republiky, obce alebo nehnuteľnú vec drží.

Podľa § 5 ods. 1 zákona o navrátení vlastníctva, právo na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam môže uplatniť oprávnená osoba písomnou výzvou voči povinnej osobe do 30. apríla 2006, ak v tejto lehote preukáže skutočnosti podľa § 3. Neuplatnením práva v tejto lehote právo zaniká.

Podľa § 5 ods. 2 zákona o navrátení vlastníctva, povinná osoba uzavrie s oprávnenou osobou do 60 dní od doručenia písomnej výzvy dohodu o vydaní nehnuteľnej veci. Ak k prechodu vlastníctva bude potrebné vykonať úkony podľa osobitného predpisu, 8) začína plynúť táto lehota po vykonaní týchto úkonov.

Podľa § 5 ods. 3 zákona o navrátení vlastníctva, ak povinná osoba nevyhoví písomnej výzve podľa odseku 2 alebo ak jej sídlo nie je známe, môže oprávnená osoba uplatniť svoje nároky na súde v lehote 12 mesiacov od doručenia písomnej výzvy, inak právo zaniká.

23. Podľa § 5a ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia (ďalej len „zákon o slobodnom prístupe k informáciám“), povinne zverejňovaná zmluva je písomná zmluva, ktorú uzaviera povinná osoba a ktorá obsahuje informáciu, ktorá sa získala za finančné prostriedky, s ktorými hospodária právnické osoby verejnej správy 7aa) vrátane neštátnych účelových fondov, alebo sa týka používania týchto finančných prostriedkov, nakladania s majetkom štátu, majetkom obce, majetkom vyššieho územného celku alebo majetkom právnických osôb zriadených zákonom alebo na základe zákona alebo nakladania s finančnými prostriedkami Európskej únie.

24. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu, tento zákon sa nevzťahuje na, nakladanie s majetkom štátu, ktoré upravujú osobitné predpisy, 5) (napr. zákon č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov, zákon Slovenskej národnej rady č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách a iné).

25. Podľa § 47a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak zákon ustanovuje povinné zverejnenie zmluvy, zmluva je účinná dňom nasledujúcim po dni jej zverejnenia.

Podľa § 47a ods. 4 Občianskeho zákonníka, ak sa do troch mesiacov od uzavretia zmluvy alebo od udelenia súhlasu, ak sa na jej platnosť vyžaduje súhlas príslušného orgánu, zmluva nezverejnila, platí, že k uzavretiu zmluvy nedošlo.

26. Podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy SR štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktoré ustanoví zákon.

27. Ústavný súd SR princíp materiálneho právneho štátu prezentoval v právnom názore: „V právnom štáte, v ktorom sú ako neoddeliteľné súčasťou okrem iných stelesnené princípy, ako sú právna istota a spravodlivosť (princíp materiálneho právneho štátu), čo možno spoľahlivo vyvodiť z čl. 1 ústavy, sa osobitný dôkaz kladie na ochranu tých práv, ktoré sú predmetom jej úpravy. Povinnosťou všetkých štátnych orgánov je zabezpečiť reálnu možnosť ich uplatnenia tými subjektmi, ktorými boli priznané“ (napr. ÚS 17/1999, Nález z 22. septembra 1999. nález Ústavného súdu SR č. PL. ÚS 22/06). Judikatúra ústavného súdu tiež kladie dôraz, že v súlade s čl. 1 ods. 1 ústavy s uplatňovaním princípu právnej istoty v právom štáte sa spája požiadavka všeobecnosti, platnosti, trvácnosti, stability, racionálnosti a spravodlivého obsahu právnych noriem; medzi ústavné princípy vlastné právnomu štátu patrí aj zákaz svojvôle v činnosti štátnych orgánov, ako aj zásada primeranosti, resp. proporcionality (m. PL. ÚS 1/04).

28. V preskúmvanej veci súd vychádzal zo zásady iudex ne eat ultra petita partium (sudca nech nejde nad návrhy strán), ktorá vyplývala z ust. § 134 ods. 1, 2 zák. č. 162/2015 Z. z., teda konkrétne tvrdenie žalobcu (osobitná náležitosť žaloby), že bol ukrátený na svojich právach nezákonným rozhodnutím správneho orgánu, pričom musí ísť o subjektívne práva, vyplývajúce z právneho predpisu. Žalobca ale musí poukázať na konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzuje porušenie práva správneho orgánu. Konanie správneho súdnictva však nie je pokračujúcim správnym konaním, súd nevykonáva dokazovanie (nenahrádza činnosť správneho orgánu pri zisťovaní skutkového stavu), pre súd je rozhodujúci stav, ktorý tu bol v čase vydania rozhodnutia a posudzuje iba otázky napadnutého postupu alebo rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

29. Úlohou správneho súdu v predmetnej veci bolo posúdiť správnosť postupu a právnych záverov správneho orgánu (žalovaný) pri opätovnom rozhodovaní vo veci V 4143/2015 (rozhodnutie vydané dňa 26. 06. 2018) o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností k nehnuteľnostiam uvedeným v návrhu zo dňa 28. 10. 2015 na vklad vlastníckeho práva v prospech Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza v podiele 1/1 na základe Dohody zo dňa 21. 10. 2015 o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam uzavretej podľa zákona č. 161/2005 Z. z. medzi účastníkmi Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza ako oprávneným a Slovenská republika, zastúpená LESY Slovenskej republiky, štátny podnik ako povinným a rozsudkov Okresného súdu Komárno č.k. 10C/65/2007-789 zo dňa 19. 03. 2014 v spojení s opravným uznesením č.k. 10C/65/2007-813 zo dňa 09. 04. 2014 a v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 7Co/377/2014-864 zo dňa 18. 06. 2015, ktorá vec bolo už posudzovaná správnym súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 11S/9/2016 (zákonnosť rozhodnutia žalovaného č. V 4143/2015 zo dňa 13. 11. 2015) v spojení so zrušujúcim rozhodnutím kasačného súdu sp. zn. 7Sžrk/7/2017 zo dňa 26. 09. 2018 (zrušil rozsudok Krajského súdu sp. zn. 11S/9/2018 zo dňa 08. 03. 2017 a vec mu vrátil na ďalšie konanie), v nadväznosti na rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/221/2018 zo dňa 06. 03. 2019, v ktorom zamietol žalobu žalobcu - Slovenská republika, zastúpená LESY Slovenskej republiky, š.p. a rozhodnutie žalovaného č. V 4143/2015 zo dňa 13. 11. 2015 zostalo tak platné (nedotknuté).

30. Z Ústavy SR vyplýva, že v právnom štáte sa orgánu verejnej moci neponecháva na úvahu, či uplatní kompetenciu, ktorú mu priznáva ústava alebo zákon. Preto je povinnosťou každého orgánu verejnej moci konať, uplatniť svoju kompetenciu vždy, v celom rozsahu a včas. Krajský súd, po vyhodnotení závažnosti žalobných dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu žalovaného, v nadväznosti na konanie sp. zn. 11S221/2018 (predtým 11S/9/2016) a vo vzťahu k obsahu pripojeného administratívneho spisu žalovaného, dospel k záveru, že žalovaný ako orgán verejnej moci neuplatnil svoju kompetenciu v súlade so zákonom.

31. Skutkový stav vyplýva z I. časti tohto rozsudku, administratívneho spisu žalovaného a pripojeného spisu krajského súdu sp. zn. 11S/221/2018 (predtým č. 11S/9/2016). Žalovaný rozhodnutím č. V 4143/2015 zo dňa 25. 11. 2015 povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností v k. ú. X. podľa dohody zo dňa 21. 10. 2015. Toto prvé rozhodnutie žalovaného bolo z podnetu SR-Lesy, š.p. predmetom súdneho prieskumu v konaní vedenom na Krajskom súde v Nitre pod sp. zn. 11S/9/2016, ktorý rozsudkom č.k. 11S/9/2016-170 zo dňa 08. 03. 2017 zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22. 05. 2017. Tento rozsudok napadol kasačnou sťažnosťou účastník súdneho konania - Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza dňa 08. 06. 2017 (č.l. 190 spisu).

32. Niet teda pochýb, že o tejto skutočnosti žalovaný vedel, ako i o tom, že ku dňu vyžiadania si katastrálneho spisu od kasačného súdu žiadosťou zo dňa 22. 05. 2018 nebolo o kasačnej sťažnosti účastníka súdneho konania (tiež i navrhovateľ vkladového konania) rozhodnuté a nevyčkal na rozhodnutie o podanej kasačnej sťažnosti a vrátenie administratívneho (katastrálneho) spisu krajským súdom v zmysle ust. § 191 ods. 4 SSP .

33. Z ust. § 191 ods. 4, veta druhá SSP vyplýva, ak správny súd zruší rozhodnutie alebo opatrenie, lehotá na vydanie rozhodnutia alebo opatrenia v ďalšom konaní začne orgánu verejnej správy plynúť až po doručení všetkých administratívnych spisov zo strany správneho súdu orgánu verejnej správy pripojených k prejednávanej veci. Kasačná sťažnosť spolu s výzvou na vyjadrenie sa k nej bola súdom žalovanému elektronicky doručená dňa 07. 07. 2017. Krajský súd spis 11S/9/2016 spolu s kasačnou sťažnosťou predložil Najvyššiemu súdu SR dňa 25. 09. 2017 na rozhodnutie.

34. Žalovaný z podnetu navrhovateľa vkladového konania (žiadosť oprávneného, aj kasačný sťažovateľ, doručená žalovanému dňa 23. 05. 2018 o pokračovaní v konaní vo veci V 4143/2015 a vyžiadanie si administratívneho spisu od súdu) podaním zo dňa 25. 05. 2018 požiadal o vrátenie administratívneho spisu Najvyšší súd SR, hoci vedel o tom, že kasačný súd o kasačnej sťažnosti ešte nerozhodol. Najvyšší súd SR jeho žiadosti vyhovel a požadovaný katastrálny spis mu bol zapožičal dňa 22. 06. 2018. Následne žalovaný dňa 26. 06. 2018 vydal žalobou napadnuté rozhodnutie č. V 4143/2015 a povolil vklad vlastníckeho práva podľa tej istej predloženej Dohody zo dňa 21. 10. 2015 o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam, uzatvorená medzi účastníkmi Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza na strane oprávnenej osoby a Slovenská republika, zastúpená: LESY Slovenskej republiky, š.p. na strane povinnej osoby, týkajúca sa nehnuteľností vedených v katastrálnom území X., zapísaných do listu vlastníctva č. XXX podľa článku I. a II. predmetnej Dohody zo dňa 21. 10. 2015, ktorá odkazuje na rozsudky civilných súdov, ktoré nerozhodovali o určení vlastníckeho práva oprávnenej osoby ale o uložení povinnosti vydať a navrátiť vlastníctvo k nehnuteľným veciam špecifikovaných v rozsudku povinnou osobou, t.j. žalobca (nehnuteľnosti vedené vo vlastníctve štátu spravoval), a to podľa reštitučného zákona č. 161/2005 Z. z. o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam.

35. Z ust. § 31 ods. 1, veta druhá katastrálneho zákona vyplýva a prikazuje okresnému úradu, aby vo vkladovom konaní "prihliadal aj na skutkové a právne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na povolenie vkladu". Takouto skutočnosťou je i výsledok rozhodovacej činnosti kasačného súdu a posúdenie opodstatnenosti kasačnej sťažnosti. Žalovaný pri posudzovaní zmluvy podľa ustanovenia § 31 ods. 1 katastrálneho zákona rieši podobné otázky, ako by riešil súd v spore o určenie neplatnosti zmluvy, pričom v mnohých prípadoch ide o riešenie zložitých právnych situácií.

36. Správny súd v preskúmvanej veci dáva do pozornosti, že z pripojených civilných rozsudkov k návrhu na vklad vlastníckeho práva podľa Dohody zo dňa 21.10.2015 okresný súd (sp. zn. 10C/65/2007-813) ako súd prvostupňový a krajský súd (sp. zn. 7Co/377/2014) ako súd odvolací vo svojich rozsudkoch dospeli k zhodnému záveru, že výzva oprávnenej osoby (navrhovateľ vkladového konania) spĺňa náležitosti kvalifikovanej výzvy podľa § 5 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z. z., a preto jej doručením povinnému boli splnené zákonné predpoklady na jeho vydanie, resp. spísanie Dohody o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám.

37. Otázka Dohody o navrátení vlastníctva k nehnuteľným veciam cirkvám a náboženským spoločnostiam, uzatvorenej medzi účastníkmi dňa 21. 10. 2015, ako vkladuschopná listina bola vyriešená už v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. č. 1Sžr/147/201 z 23.09.2014 v ktorom konštatoval, že „... rozsudok Okresného súdu v Komárne sp. zn. 8C159/06-552 zo dna 04. 02. 2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co/75/2009-807 zo dňa 17. 03. 2010 - nie sú listinami, ktoré sú predmetom zápisu do katastra nehnuteľností záznamom, nakoľko tieto rozhodnutia neurčujú vlastnícke právo žiadneho subjektu k dotknutým nehnuteľnostiam, ale štátnemu podniku Lesy SR Banská Bystrica ukladajú povinnosť vydať dotknuté pozemky....Takéto uloženie povinnosti implicitne nahradzuje súhlas povinnej osoby s vydaním požadovanej veci a osvedčuje náhradným spôsobom jej vôľu aj takto konať.“

38. O kasačnej sťažnosti proti rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/9/2016-170 zo dňa 08. 03. 2017 Najvyšší súd SR rozhodol rozsudkom sp. zn. 7Sžrk/7/2017 zo dňa 26. 09. 2018 tak, že rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/9/2016-170 zo dňa 08. 03. 2017 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Najvyšší súd SR vrátil spis krajskému súdu dňa 23. 10. 2018. Rozsudok kasačného súdu bol žalovanému doručený dňa 09. 11. 2018. Krajský súd v Nitre v ďalšom konaní, vedenom pod sp. zn. 11S/221/218 opätovne preskúmal rozhodnutie žalovaného pod číslom V 4143/2015 zo dňa 25. 11. 2015 a riadiac sa právnym názorom Najvyššieho súdu SR, ako aj citovanou judikatúrou (rozsudok sp. zn. 1Sžr/147/2013 zo dňa 23. 09. 2014, sp. zn. 7Sžr/152/2016 zo dňa 28. 02. 2018).

39. Následne vo veci tak opätovne rozhodoval Krajský súd v Nitre ako správny súd a riadiac sa právnym názorom kasačného súdu rozsudkom č.k. 11S/221/2018-331 zo dňa 06. 03. 2019 žalobu zamietol. Už v tomto konaní žalobca na pojednávaní uviedol, že týmto rozhodnutím došlo k oživeniu rozhodnutia žalovaného pod číslom V 4143/2015 zo dňa 25. 11. 2015, v dôsledku čoho je potrebné hodnotiť napadnuté rozhodnutie za vydané nezákonne (žalovaný rozhodol o jednom návrhu dvakrát). Poukázal

na postup žalovaného, ktorý v tej istej veci vydal nové rozhodnutie č. V 4143/2015 dňa 26. 06. 2018, čím sú súčasne vydané 2 konkurenčné rozhodnutia, ktoré sú platné a účinné.

40. Žalovanému bol rozsudok doručený dňa 11. 04. 2019. Proti rozsudku nebola podaná kasačná sťažnosť a rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 25. 04. 2019. Administratívny spis bol žalovanému vrátený poštou dňa 28. 06. 2019. Teda rozhodnutie žalovaného zo dňa 25. 11. 2015 č. vkladu V 4143/2015 sa stalo právoplatné a vykonateľné podľa zápisu do LV č. XXXX v k.ú. X. v prospech oprávnenej osoby pod číslom zmeny 1334/15.

41. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe 11S/151/2018 uviedol, že v rozhodnutí o povolení vkladu č. V 4143/2015 zo dňa 26. 06. 2018 boli zohľadnené v plnej miere usmernenia a pokyny uvedené v rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 11S/9/2016-170 a toto rozhodnutie obsahuje všetky náležitosti uvedené v § 31 ods. 4 zák. NR SR č. 162/1995 Z. z. v čase rozhodovania v platnom znení. Z rozhodnutia žalovaného pritom táto argumentácia nevyplýva, a ani to, že jeho prvé rozhodnutie v tejto veci V 4143/2015 zo dňa 25. 11. 2015 bolo krajským súdom zrušené (sp. zn. 11S/9/2016) a prečo vydal nové rozhodnutia V 4143/2015 dňa 26. 06. 2018 o povolení vkladu na základe toho istého návrhu na vklad a Dohody zo dňa 21. 10. 2015.

42. Postup žalovaného, ktorý vo veci konal v období, keď o kasačnej sťažnosti proti zrušujúcemu rozsudku Krajského súdu č.k. 11S/9/2016- 170 zo dňa 08. 03. 2017 nebolo rozhodnuté a administratívny (katastrálny) spis postupom podľa § 191 ods. 4 SSP mu nebol ešte vrátený a žalovaný vo veci konal a vydal druhé rozhodnutie o tom istom návrhu, došlo ku konkurencii dvoch rozhodnutí, ktoré sú platné, pričom došlo tak ku kolízii princípu „ne bis in idem“.

43. Správny súd je toho názoru (zhodne ako žalobca), že rozsudkom Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/221/2018-331 zo dňa 06. 03. 2019 došlo k „oživeniu“ rozhodnutia žalovaného pod číslom V 4143/2015 zo dňa 25. 11. 2015, v dôsledku čoho je potrebné hodnotiť napadnuté rozhodnutie žalovaného č. V 4143/2015 zo dňa 26. 06. 2018 ako nezákonné, keďže žalovaný rozhodol o jednom návrhu dvakrát a došlo tak ku stretu princípu ne bis in idem /nie dvakrát o tom istom).

44. Predmet konania v správnom súdnictve je daný výrokom žalobou napadnutého rozhodnutia, pričom v súlade s ustanovením § 135 ods. 1 SSP pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý bol v čase vydania rozhodnutia.

45. Zásada ne bis in idem je zakotvená v niektorých ustanovení zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. (Npr. § 71 písm. b) a c), §76 odsek 1 písm. g) a ch) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch a pod.). Premietnutie tejto zásady pochádzajúcej z trestného práva do správneho práva nebráni vzniku situácie, pri ktorej ide o porušenie zásady právnej istoty v správnom (adm.) konaní. Na porušenie tejto zásady správny súd musí prihliadať bez ohľadu na žalobné námietky.

46. Správny súd dospel k záveru, že žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného č. V 4143/2015 zo dňa 26. 06. 2018 je potrebné zrušiť z dôvodu, že o tej istej veci už raz rozhodnuté bolo, rozhodnutie je záväzné a účinné. Týmto rozhodnutím je rozhodnutie žalovaného vydané pod číslom V 4143/2015 zo dňa 25. 11. 2015. Správny súd je toho názoru, že za situácie, keď postu správneho orgánu o tom istom návrhu na vklad už bol raz aplikovaný vydaním rozhodnutia V 4143/2015 zo dňa 25. 11. 2015, zápis do LV č. XXXX v k.ú. X. v prospech oprávnenej osoby (navrhovateľ) a zapísaný pod číslom zmeny 1334/2015, potom zrušenie druhého rozhodnutia žalovaného zo dňa 26.06.2018 a vrátenie mu veci na ďalšie konanie sa javí byť nelogické a nehospodárne z dôvodu, že ďalší postup žalovaného v tejto veci by bol nežiaduci a nehospodárny.

47. Judikatúra v slovenskom právnom poriadku nie je záväzná absolútne. Povinnosťou najvyššieho súdu ako súdu kasačného (odvolacieho) tak, ako aj krajského súdu, je zaoberať sa každou vecou samostatne a i keď vychádzajúc zo skutkových zistení známych z inej rozhodovacej činnosti, posudzovať zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu individuálne a nezávisle od iných rozhodnutí správneho orgánu ako individuálnych správnych aktov a pokiaľ sú predmetom súdneho preskúmania, nezávisle od iných rozhodnutí súdu v daných veciach.

48. Správny súdny poriadok v ust. § 191 nerieši takúto situáciu, t.j. konkurenciu dvoch rozhodnutí a takúto konkurenciu je možné odstrániť iba zrušením druhého rozhodnutia, ktoré bolo vydané časovo neskôr.

49. K námietkam žalobcu o porušení ust. § 47a ods. 4 Občianskeho zákonníka a § 5a ods. 1 ponúka zákon č. 211/2000 Z. z. zákon o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov súd poznamenáva, že nie sú dôvodné. Žalobca sa dovoľáva neplatnosti Dohody zo dňa 21.10.2015 v zmysle zákon o slobodnom prístupe k informáciám z dôvodu jej nezverejnenia, avšak tu je potrebné uviesť, že sa dovoľáva na niečoho, čo sám spôsobil a sám nerešpektoval tento zákon ako povinná osoba keď nerešpektoval výzvu na vydanie nehnuteľností a ani právoplatné rozsudky súdov, ktoré mu uložili povinnosť vydať a navrátiť žiadané a špecifikované nehnuteľnosti, čím bola nahradená jeho vôľa a podpis na dohode. Vychádzajúc z reštitučného zákona v tomto prípade s ustanoveniami zákona č. 161/2005 Z. z. tento neodkazuje na zákon č. 211/2000 Z. z. zákon o slobodnom prístupe k informáciám. Tento záver možno vyvodiť i zo zákona o správe majetku štátu. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 278/1993 Z. z. o správe majetku štátu, tento zákon sa nevzťahuje na, nakladanie s majetkom štátu, ktoré upravujú osobitné predpisy, 5) Pod položkou 5/ ide napr. o zákon č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku v znení neskorších predpisov, zákon Slovenskej národnej rady č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom фонде a o pozemkových spoločenstvách a iné. Teda tiež reštitučné zákony. Treba prisvedčiť aj pribratému účastníkovi konania, že žalobca je povinný navrátiť majetok, ktorý nenadobudol za finančné prostriedky štátu.

50. Z týchto dôvodov bolo potrebné rozhodnúť tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a zrušiť rozhodnutie žalovaného č. V 4143/2015 zo dňa 26. 06. 2018 iba podľa § 191 ods. 1 SSP v spojení s § 191 ods. 4 SSP, keďže bolo vydané pred vrátením spisu žalovanému, čím žalovaný svojím postupom zapríčinil vydanie druhého konkurenčného rozhodnutia v tej istej veci a tak dôjde k jeho odstráneniu pre kolíziu s princípom ne bis in idem.

51. Správny súd o trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi, ktorý mal v konaní úspech (súd žalobe v konečnom dôsledku vo výroku vyhovel), priznal právo na plnú náhradu trov konania, a to s poukazom na ust. § 167 ods. 1 SSP. O výške náhrady trov konania rozhodne správny súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 175 ods. 2 SSP).

52. Súd takto rozhodol v pomere hlasov 3 : 0, a to s poukazom na ust. § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote 1 mesiaca od jeho doručenia, na Krajský súd v Nitre. Zmeškanie lehoty nemožno odpustiť.

Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v ust. § 440 ods. 1, 2 SSP. V kasačnej sťažnosti nemožno uplatňovať nové skutočnosti a dôkazy, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podanej kasačnej sťažnosti.

Kasačná sťažnosť sa podáva na krajskom súde, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal. V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh), pričom sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. (§449 SSP). Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ak ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) a v prípade, ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.